

DOMAČIN.

DOMAČIN izhaja vsako soboto popoldne, če je ta dan praznik dan poprej ob istem času. — Naročnina za Ljubljano z dostavljanjem na dom: celoletno 3 K, polletno 1 K 50 v, četrtletno 75 v; po pošti: celoletno 4 K, polletno 2 K, četrtletno 1 K. — Uredništvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu DOMAČINA. Nefran kirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati (oglasi): Trikrat razdeljena petit-vrsta pri enkratni objavi 12 v, pri vsaki nadaljnji objavi 8 v, pri dvostopni petit-vrsti v reklamnem delu stane vrsta 20 v. Cela stran 30 K, pri večkratnem objavljanju po dogovoru znaten popust. — Upravištvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr.

Štev. 38.

V Ljubljani, dne 5. decembra 1914.

Leto II.

Belgrad padel.

Peta naša armada pod poveljstvom generala Franka je zavzela Belgrad ob cesarjevi vladarski 66letnici.

Njegovo Veličanstvo je prejelo od poveljnika 5. armade tole poklonitveno brzojavko:

Velesrečen prosim Vaše c. in kr. Apostolsko Veličanstvo, da smem na dan dovršenega 66. leta slavnega vladanja Vašega Veličanstva položiti Vam ob noge najvdanejše čestitke 5. armade, kakor tudi najpokornejše poročilo, da so danes čete 5. armade zavzele mesto Belgrad.

Belgrad so zasedle čete 5. armade, ko so trdnjavo prej več dni obstreljavale. Padec Belgrada je bistveno olajšal poraz srbske obrambne črte ob Kolubari. Vodstvo naše armade za zavzetje Belgrada ni hotelo velikih žrtev. Čuvalo je dragoceno kri naših vojakov. Značilno je, da je tudi slavni general Lavdon, ko je

koncem XVIII. stoletja pod cesarjem Jožefom II. premagal Belgrad, zelo pazil, da ni njegova zmagovita armada izgubila veliko ljudi. Mesto Belgrad in trdnjava sta padli v naročje naši zmagoviti armadi liki sad, ko dozori, kot sad naših zmag in poraza srbske armade ob Kolubari. Po padcu Belgrada se gotovo zopet otvori prosta plovba na Donavi in na Savi ter se tudi otvori orientška železnica preko Belgrada, ki, kakor znano, vodi v Sofijo—Carigrad ter v Solun.

Ozemlje, ki leži južno od Belgrada, bo brez dvojbe kmalu v naših rokah. Važno je to zato, ker dobimo v roko važno črto za lagodno preskrbovanje armade in ugodne pogoje za nadaljevanje operacij v južnovzhodni smeri proti dolini Morave. Srbska ob Kolubari poražena armada se umika naprej, naše čete jo hitro zasledujejo. Kam se srbska kolubarska armada

Podlistek.

Beseda ljubezni.

Novela, slovaški spisal Janko Jesenský. — Posl. Podravskega.

(Dalje.)

Pobrenkala je po klavirju. Hotela je še nekaj reči, toda Čurin ji pretrga besedo:

„Ne sme vedeti. — Ne, čemu ga grize vest, čemu kolne, čemu ne more plačati dolga, toda ako človek ve, radi česa ljubi, pa že več ne ljubi. Ljubezen mora biti lastnost. Mora se držati človeka. Mora biti njegova narava. Kvas, kakor alkoholiku pijača. Proti vsemu razumu. Ti si me osramotil, me sovražiš, toda jaz te ljubim. Ljubim, ljubim in vendar te bom ljubil. Ne vem, čemu te ljubim, toda ljubim te!“

Govoril je jako ganljivo, ognjeno in prepričevalno in Helena si je mislila, da to meri na njo in nanj. Zardela se je še huje, celo do vratu, ter presedla na zofu pod palmo, kjer je bila senca. Hotela je, da ne bi videl, da se je zardela.

„Toda ne vem, če vas to ne dolgočasi?“ jo je vprašal nakrat tako navidezno. „To je zapravljenje časa.“

„Oj, ne! Poslušam vas jako rada.“

„Rada me poslušáš,“ si je pomislil ter se razveselil. „Ko bi ti tako mogel povedati, da te imam rad. Ko bi tudi ti imela mene rada! Plamenček v očeh, zanos v glasu. Samo eno izdajstvo. Povedal bi ti vse. Toda ti molčiš. Nimaš me rada. Prestrašila bi se ljubavne besede. Ušla bi mi.“

„Ali zares rada?“ jo vpraša.

„Da.“

„Vidite, Helenka,“ je dejal mehko in tihejšje nadaljujoč v mislih. „Ve ženske ne znate ljubiti tako, kakor sem dejal, kajti ve veste, čemu ljubite, kajti ve ljubite radi tega, ker vas ljubijo. V vas brez povoda od strani moškega, brez njegovih zaljubljenih pogledov, vzdihov in besed na nesrečo ne more nastati ljubezen. Ve ste po naravi plahe v ljubezni do moškega, nesamostojne. Mogoče, ko boste vse emancipirane, da boste tudi ve ravnale drugače, toda sedaj je tako, da mora najpoprej spregovoriti duša moškega, potem šele spregovori vaša duša. Ti, moški, pokaži mi svojo ljubezen, potem se ona v meni rodi. Toda ako molčiš,

umika, javnosti še ni znano. Preskrbljeno je pa, da se kmalu stre morebitni nameravani obnovljeni srbski odpor.

General pehote Liborius vitez pl. Frank je bil rojen leta 1848. v dalmatinskem Spletu. Študiral je v Dunajskem Novem mestu na vojaški akademiji. Poročnik je postal 1. septembra leta 1869.

Med okupacijo Bosne in Hercegovine je bil Frank prideljen operacijskemu oddelku druge armade v Brodu, pozneje so ga pridelili operacijski pisarni generalnega štaba na Dunaju. Zmagovalec Belgrada je Ljubljancanom dobro znan. Novembra leta 1898. je bil namreč povišan za generalnega majorja in imenovan za poveljnika 56. pehotne brigade, ki se je takrat nahajala v Ljubljani, kjer je ostal do majnika leta 1903., ko je bil imenovan za podmaršala in za poveljnika 1. pehotne divizije v Sarajevu. Junija leta 1908. je postal poveljnik 7. armadnega zboru in tajni svetnik in je bil imenovan novembra leta 1908. za generala pehote; leta 1910. je bil pa imenovan za armadnega nadzornika.

V sedanji vojski je bilo poverjeno generalu Franku vodstvo 5. armade, ki ji je bilo zadnje tedne med drugim ukazano, da naj obkoli Belgrad. General Frank je rešil svojo nalogo hitreje, kakor se je pričakovalo.

O generalu Franku se je v sedanji vojski že veliko govorilo, ko je uničil srbsko timoško divizijo.

Nade, ki so se stavile nanj, je upravičil v popolnem obsegu.

Neskončno veselje je zavladalo po vsej naši širni avstrijski domovini, ko je prišla vest o padcu srbskega glavnega mesta Belgrada, onega mesta, v katerem se je skoval zločinski načrt umora našega prestolonaslednika. Po zavzetju Belgrada pa lahko upamo, da bodo naše hrabre čete v kratkem popolnoma porazile še ostali del docela izmučenih srbskih čet in da ne bo dolgo trajalo, ko bo srbska država kaznovana za svoje zločine na trebuhu ležala pred nami in pokorjena prosila za usmiljenje.

jaz ženska, nemara čutim nekaj kot ljubezen, toda to ostane zakopano, ne razvije se. Toda čemu ji jaz sedaj ne morem povedati, da jo imam rad," si je mislil pri tem.

Helena je ugovarjala.

"Temu ni tako. Ne, ne." In zamahnila je z roko po zraku.

Čurin je hotel še bolj znazorniti svojo filozofijo. Izvlekel je iz stranskega žepa kos papirja ter jel slikati na njem.

"Vi simpatizirate," je dejal, "recimo s Suvikom. Ga poznate? Zemljemerec je. To je dovolj zal človek, da zamorete z njim, kakor se pravi, simpatizirati. Ta pa se vam nasproti ne izda nikdar, da vas ima rad. Pa se vam vname ljubezen do njega. Ali boste nesrečni? Ali ga boste sploh ljubili? Moški bi bil zmožen. Toda sedaj govorimo o vas. Vi, Helena —"

"Toda ne s Suvikom."

"Nu," torej z drugim."

"Z drugim?... Z drugim, da. Da. Da. Ni resnica kar pravite. Jaz vem, da to ni res."

Urno je izgovorila ter takoj utihnila. Znovič je zardela.

"Ko bi tako na primer," je pričel Čurin, vtakniviši papir obenem s svinčnikom v žep, ako bi tako...

Svetovna vojna.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

Stoječa bitka v ruski Poljski. — Odbiti napadi ob Dunaju. — Boji v Karpatih.

Dunaj, 26. novembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo dne 26. novembra opoldne:

Bitka v ruski Poljski je na velikem delu svoje fronte navzela značaj stoječega boja. V zapadni Galiciji odbijajo naše čete ruske sile, ki so prodrle preko dolnjega toka reke Dunajec. Tudi boji v Karpatih še trajajo.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

Na poljski fronti je mir. — Boji v zapadni Galiciji in v Karpatih. — Črnovice smo izpraznili.

Dunaj, 27. novembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo z dne 27. novembra opoldne:

Na poljski fronti je potekel včerajšnji dan razmeroma mirno. V zapadni Galiciji in v Karpatih trajajo boji še dalje. Odločitev še ni nikjer nastopila. Naše čete so zopet izpraznile Črnovice.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

Neizpremenjen položaj na severnem bojišču. — Boji v Karpatih.

Dunaj, 28. novembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo dne 28. novembra opoldne:

Položaj se ni izpremenil. V ruski Poljski je tudi včerajšnji dan potekel v splošnem mirno. Posame slabejše ruske napade smo odbili. Boji v Karpatih trajajo dalje.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

In umolknil je. Nakrat se mu je zazdelo, da Helena misli nanj. Nanj meri to. Ta drugi, to je on.

Vstal je. Stopil je k njej, se vsedel poleg nje in jo prijel nežno za roko.

"Koga imate v mislih, gospodična?"

"Ne morem povedati."

"Ne morem," je ponovil tiho za njo. "A ko bi vas jaz tako rad videl? Ko bi vas jaz,..." je govoril skoro šepetaje. Saj jaz vas rad. Močno. Helena, dekle..."

Videl je, kako je pobesila glavo. Njena roka v njegovi kakor bi se hotela instinktivno prijete, mu je stisnila prste. Parkrat se je zganila in potem nekako otrpnila. Vsa roka ji je omahnila. Glava se ji je pobesila še nižje. Hrbet in vrat se ji je še huje zakročil. Mežeče oči so se ji povsem zaprle in deklica, sklonjena k njemu, kakor bi bila splazila raz zofo k njemu na zeleno, debelo preprogo. Prijel jo je. Vsedel se je povsem k njej na zofo ter obrnil njeno obledelo, skoro neživeče lice proti sebi. Sklonil se je povsem k njenim ustam, šepetal nekaj nespametnega, prenapolnjenega z ljubeznijo, dokler ni odprla oči in rekla:

"Ne tega — vas, vas!"

*

(Dalje prihodajd.)

Boji na ruskem Poljskem in v Galiciji. — Sovražnik v Karpatih poražen. — 1500 Rusov ujetih.

Dunaj, 29. novembra ob 8. uri 10 minut zvečer. (Kor. urad.) Uradno razglašajo dne 29. novembra opoldne:

Včerašnji dan je potekel na vsej naši fronti na ruskem Poljskem in v zahodni Galiciji prav mirno. V Karpatih so bile čete, ki so prodrle na Homonno, poražene in potisnjene nazaj. Naše čete so ujele 1500 sovražnikov.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

Mir na severnem bojišču.

Dunaj, 30. novembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo dne 30. novembra dopoldne:

Na severu se ni včeraj ob naši fronti prigodilo ničesar bistvenega.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

Pred odločitvijo na severnem bojišču.

Vojni korespondenti poročajo:

Enajstdnevna velikanska bitka na severu se nadaljuje.

Zdi se, da se odločitev pripravlja na močnem severnem krilu; boji v zapadni Galiciji in v Karpatih so relativno manjšega pomena.

Bitka je že par dni zadobila značaj stoječe bitke, natančno tako, kakor vse prejšnje velike afere na zapadu in vzhodu.

Nasprotnika sta se v svojih pozicijah vkopala. Napadi zastajajo.

Ofenzivni sunki se omejujejo le na majhne dele bojne črte. Stoječa bitka zahteva od čet velikanski napor, tako fizični, kakor moralični. Streti sovražnikovo vztrajnost je prva naloga boja.

Zavezniki so prizadjali Rusom dosedaj strašne izgube, zlasti naši 30-5 cm možnarji, ki jim Rusi pravijo "čorti", razsajajo strašno.

Zdi se, kakor bi sovražniku minevalo veselje za nadaljnje napade. Računati smemo na ugoden izid bojev. Kdaj da bodo boji končani, to se ne da prav nič povedati.

V zapadni Galiciji in v ruski Poljski je mir. — Odbit ruski napad pred Przemyslom. — Boji v Karpatih trajajo dalje.

Dunaj, 1. decembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo dne 1. decembra opoldne:

Na naši fronti v zapadni Galiciji in v ruski Poljski je bil v splošnem tudi včeraj mir.

Pred Przemyslom je posadka s protinapadi odbila sovražnika pri poskusu, da bi se približal severnim predutrdbam trdnjave.

Boji v Karpatih trajajo dalje.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

Boji pri Nowo Radomsku se ugodno razvijajo. — Rusi pred Przemyslom mirujejo. — Operacije v Karpatih še niso končane. — Vtisk o padcu Belgrada.

Dunaj, 2. decembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo dne 2. decembra opoldne: V splošnem je bil tudi včeraj mir na naši fronti v Zapadni Galiciji in v Ruski Poljski. Preteklo noč smo odbili ruski napad severno-zapadno od Wolbroma.

Boji v prostoru zapadno Nowo Radomska in pri Lodzu se ugodno razvijajo.

Pred Przemyslom so Rusi ostali pod vtiskom zadnjega izpada pasivni.

Več sovražnih letalcev je brezuspešno metalo bombe.

Operacije v Karpatih še niso zaključene. Vest, da so naše čete vkorakale v Belgrad, je povzročila na severnem bojišču neizrečno navdušenje.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalmajor.

Položaj pred Przemyslom.

Vrhovno armadno poveljstvo je sporočilo na mero-dajno mesto, da ni doslej sovražnik pri svojem drugem obleganju Przemysla nikjer napredoval. Trdnjavski fori niso trpeli nobene zabeležbe vredne škode v kljub srditim ruskim naskokom. V poročilu nekega štabnega častnika iz Przemysla vrhovnemu poveljniku se javlja, da je položaj braniteljev tak, da se ni treba vznemirjati radi nadaljnje usode trdnjave.

Z nemško-francoskega in nemško-ruskega bojišča.

Veliki nemški uspehi na Rusko - Poljskem. — Nemci ujele 40.000 Rusov, uplenili 70 ruskih topov, 156 strojnih pušk in 156 municijskih vozov.

Berolin, 26. novembra. (Kor. urad.) Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan dne 26. novembra dopoldne.

V vzhodni Prusiji položaj ni izpremenjen.

V bojih naših čet pod generalom pl. Mackensonom pri Lodzu in Lowiczu so imele ruska I. in II. in deli V. armade težke izgube. Razen mnogih mrtvih in ranjenih so izgubili Rusi nič manj kakor okrog 40.000 neranjenih ujetnikov. Uplenili smo 70 topov, 160 municijskih vozov in 156 strojnih pušk, nerabnih pa smo napravili 30 topov. Tudi v teh bojih so se v kljub velikim žrtvam najsijajneje izkazali oddelki naših mladih čet.

Ako se nam navzlic takim uspehom še ni posrečilo izvojevati odločitve, je temu vzrok to, da so posegle v boj z vzhoda in juga nadaljnje močne sovražne sile. Njih napade smo povsodi odbili, končnega izida teh bojev pa še ni. Vrhovno armadno vodstvo.

V vzhodni Prusiji in v južni Poljski je položaj neizpremenjen. — Novi boji pri Lowiczu.

Berolin, 28. novembra. (Kor. urad.) Wolffov biro poroča: Veliki glavni stan dne 28. novembra dopoldne.

V vzhodni Prusiji so se vršili samo neznatni boji. Pri Loviczu so naše čete ponovile napad. Boj se še vrši. Močne ruske napade v okolici zapadno od Nowo Radomska smo odbili. Na južnem Poljskem je sicer vse neizpremenjeno. Vrhovno armadno vodstvo.

Neizpremenjen položaj na levem bregu Visle. — Uspešni nemški napadi pri Lodzu.

Berolin, 29. novembra. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan dne 29. novembra dopoldne.

Na vzhodu je položaj na desno od reke Visle neizpremenjen.

Ruske sunke v okolici Lodza smo odbili.

Na to izvršeni protinapadi so bili uspešni.

Iz južne Poljske ni beležiti ničesar bistvenega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Odbiti ruski napad pri Darkehmenu. — Južno od Visle so Nemci ujeli 4500 mož in uplenili 18 topov.

Berolin, 30. novembra. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan dne 30. novembra dopoldne.

Na vzhodnopruski meji se je ponesrečil napadalni puskus močnih ruskih čet na nemške utrdbe vzhodno od Darkehmena. Rusi so imeli težke izgube. Kar je napadalcev ostalo, nekaj častnikov in 300 mož, smo ujeli.

Južno od Visle so nam donesli včeraj sporočeni protinapadi uspehe, ki jih je vredno beležiti. Naš plen je bil 18 topov in več kot 4500 ujetnikov.

V južni Poljski se ni dogodilo ničesar posebnega.

Vrhovno armadno vodstvo.

V vzhodni Prusiji in v Ruski Poljski vlada razmeroma mir. — Število ujetnikov je naraslo za 9500 mož in topov za 18.

Berolin, 1. decembra. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan dne 1. decembra dopoldne.

Tudi v vzhodni Prusiji in v južni Poljski je vladal v splošnem mir.

V severni Poljski južno od reke Visle se je vojni plen še pomnožil, ker smo izrabili včeraj javljene uspehe. Število ujetnikov je naraslo za okrog 9500 mož, uplenjenih topov pa za 18. Razen tega smo dobili v roke 26 strojnih pušk in mnogo municijskih vozov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Sijajni čin nemških čet pri Lodzu. — Nemci prebili ruski obroč.

Berolin, 1. decembra. (Kor. urad.) Poročilo Wolffovega urada. Veliki glavni stan 1. decembra:

K poročilu ruskega generalnega štaba z dne 29. novembra konstatiramo o neki epizodi v za nemško orožje tako uspešnih bojih pri Lodzu sledeče: One dele nemških sil, ki so se borili v pokrajini vzhodno od Lodza proti desnemu krilu in v ozadju ruskih čet so same zopet resno ogrožali v hrbtu močni ruski oddelki, ki so prodirali od vzhoda in juga. Pred samim obličjem pred fronto stoječega sovražnika so se nemške čete obrnile ter so se prebile v trodnevni srditih bojih skozi obroč, ki so ga že tvorile ruske čete. Pri tem so pripeljale seboj še 12.000 ujetih Rusov in 25 uplenjenih topov ne da bi same izgubile le eden top. Tudi smo vzeli seboj skoro vse svoje lastne ranjence. Naše izgube v danem položaju seveda niso bile lahke, nikakor pa niso bile velikanske. Od naših čet izvršeni čin je eden najlepših cele vojne.

Vrhovno armadno vodstvo.

Uradno poročilo z nemško-francoskega bojišča.

Berolin, 2. decembra. (Kor. urad.) Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan dne 2. decembra dopoldne:

Na zapadu smo odbili manjše sovražnikove sunke.

V Argonskem lesu je zavzel virtemberški 120. pehotni polk, polk Njegovega Veličanstva cesarja, neko močno oporišče. Pri tem smo ujeli 2 častnika in približno 300 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boji na Poljskem se nadaljujejo.

Berolin, 2. decembra. (Kor. urad.) Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan dne 2. decembra dopoldne:

Iz Vzhodne Prusije ni ničesar novega. V Severni Poljski se boji normalno nadaljujejo. Na Južnem Poljskem smo odbili sovražne napade.

Vrhovno armadno vodstvo.

Na Poljskem so Nemci od 11. novembra do 1. decembra ujeli 80.000 Rusov.

Berolin, 1. decembra. (Kor. urad.) Wolffov biro poroča: Veliki glavni stan, dne 1. decembra dopoldne.

V inozemskih časopisih razširjene vesti, da je v sporočenem številu 70.000 ruskih ujetnikov, všteti onih 23.000 mož, ki smo jih zajeli pri Kutnu, so nepravilne. Vzhodna armada je v bojih pri Woclawku, Kutnu, Lodzu, in Loviczu od 11. novembra do 1. decembra nad 80.000 neranjenih Rusov ujela.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z južnega bojišča.

Središče srbske bojne črte pri Lazarevcu zavzeto. — Naše čete so ujele 1200 mož. — Naše kolone stoje pred Kosjerići.

Z južnega bojišča poročajo uradno dne 26. novembra: V bojih ob reki Kolubari je od včeraj beležiti bistven napredek. Po svojem elanu slavnoznani polki št. 11., 73. in 102. so v naskoku zavzeli center sovražne fronte (močno pozicijo pri Lazarevcu; pri tem smo ujeli 8 častnikov in 1200 mož ter uplenili 3 topove, mnogo municijskih voz in 3 strojne puške.

Tudi južno od vasi Ljig je nam uspelo, da smo osvojili vzhodno od istoimenske reke ležeče višine. Pri tem smo ujeli 300 mož. Kolone, ki so prodrle od Valjeva proti jugu, stoje pred Kosjerići.

O zavzetju Lazarevca poročajo listi: Kakor pravijo zadnja poročila, Srbi niso mogli držati svojih utrjenih postojank pri Lazarevcu in so poizkušali z znatnimi silami kriti črto Arangelovac. Kljub slabemu vremenu niso mogli Srbi tudi tu priti do miru. Iz utrjenih postojank pred Lazarevcem je bilo treba Srbe, ki so se borili za svoj obstoj, takorekoč izvleči. V sredo zvečer ob 6. uri so naše čete z izredno hrabrostjo naskočile Lazarevac in ga zavzele z bližnjimi višinami vred. Srbska glavna četa se je po hudem odporu morala umakniti.

Uspešna ofenziva naše armade v Srbiji. — Razpoloženje čet odlično.

Z južnega bojišča poročajo uradno dne 27. novembra:

Boji ob Kolubari potekajo ugodno. Tudi včeraj smo navzlic trdovratnemu sovražnikovemu odporu pridobili na prostoru; ujeli smo 900 sovražnikov in uplenili 1 top. Izredno neugodno vreme — v nižinah brezdanja tla, na višinah snežni viharji, ki branijo

vsak pogled v daljavo — otežkoča sicer operacije, toda razpoloženje pri četah je, kakor poročajo s fronte, odlično.

Zavzetje Užio. — Vnuk vojvode Putnika — ujet.

Z južnega bojišča razglašajo uradno dne 28. novembra:

Tudi včeraj so se na južnem bojišču vršili skoro na vseh frontah boji. V naskoku smo zavzeli več važnih utrjenih pozicij, pred vsem dominirajočo postojanko na Siliaku. V celem smo ujeli okrog 900 mož in uplenili 3 topove. Od srbskega poročevalnega urada razglašena zmaga nad neko avstro-ogrsko kolono pri Rogačici se je včeraj spremenila v vhod naše kolone v Užice. Z uplenjenim trenom smo ujeli 19 letnega vnuka vojvode Putnika.

Oziraje se na njegovo mladost in njegovo sorodstvo s srbskim vojskovodjo smo odredili, naj se z ujetnikom postopa s posebno obzirnostjo.

Boji na južnem bojišču. — Naša armada je ujela 2 poveljnika, 19 častnikov in 1245 mož.

Z južnega bojišča poročajo uradno z dne 29. novembra:

Nasprotnik se v sedanji bojni fronti obupno upira in skuša s srditimi protinapadi, ki se stopnjujejo do boja z bajoneti, zavirati naše prodiranje. Naše čete, ki stoje na vzhodnem obrežju Kolubare, so mestoma zopet pridobile na prostoru. Kolone, ki so prodrle preko in južno Valjeva, so dosegle v splošnem višine vzhodno od reke Ljig in črto Suvobor — cestni trikot vzhodno od Užic. Včeraj smo ujeli v celem 2 polkovna poveljnika, 19 častnikov in 1245 mož.

Na južnem bojišču se vrše boji na celi fronti. — Naša armada je zavzela Suvoborsko sedlo in ujela 1254 mož.

Z južnega bojišča poročajo uradno dne 30. novembra: Na južnem bojišču trajni boji. Včeraj smo po srđitem boju v naskoku zavzeli Suvoborsko sedlo, oporišče ceste iz Valjeva v Čačak. 70. bataljon se je pri tem posebno odlikoval. Tudi 16. pehotni in 28. domobranski polk sta se v zadnjih dneh znova postavila. Včeraj smo v celem ujeli 1254 mož ter uplenili 14 strojnih pušk. V Užicah smo našli mnogo orožja in streliva.

Prvo razdobje v naših operacijah na jugu zmagovito zaključeno. — V tem času je naša armada ujela 19.000 mož in uplenila 46 topov.

Dunaj, 1. decembra. (Kor. urad.) Z južnega bojišča poročajo uradno z dne 1. decembra:

Na južnem bojišču se je zmagovito zaključilo nadaljno razdobje v naših operacijah. Na celi črti smo vrgli sovražnika, ki se je končno z vsemi svojimi bojnimi silami več dni trdovratno upiral vzhodno od Kolubare in Ljiga in opetovano poskušal sam preiti v ofenzivo; nasprotnik se umika.

Imel je znova občutne izgube: samo na bojišču pri Konutičah so našle naše čete okrog 800 nepokopanih mrtvecev. Takisto značijo številni ujetniki in materialne izgube, da je sovražnik znatno oslabil, zakaj od začetka zadnje ofenzive smo ujeli 19.000 mož ter uplenili 47 strojnih pušk, 46 topov in mnogo drugega materijala.

Pregled vojnih dogodkov

od 20. do 27. novembra 1914.

Južno bojišče. Kljub silno slabemu vremenu so naše čete zopet znatno napredovale. 25. novembra so polki št. 11, 78. in 102. z naskokom vzeli močno utrjeno sovražno središče pri Lazarevcu ob Kolubari in ujeli 1200 Srbov z 8 častniki ter zajeli več topov, strojnih pušk, streljiva itd. Naše čete so zavzele tudi višine vzhodno od reke Ljig (ki se izteka v Kolubaro). Tudi tu smo ujeli 300 Srbov. Iz Valjeva prodirajoče naše čete so osvojile s snegom pokrite grebene vrhov Kaljen in Suvobor jugovzhodno od Valjeva) in dospele do Kosjeričev (med Valjevom in Užicami, južno od Maljen-planine).

Severno bojišče. Glavni boji se vrše na Ruskem-Poljskem, kjer stoji večji del naših brambnih sil. Kljub temu pa stopamo Rusom na prste tudi v Galiciji. Sicer so naši iz višjih ozirnov prepustili sovražniku nekaj prelazov v Karpatih in so Rusi z večjimi oddelki udrli na Ogrsko, in sicer v veliki župniji Ung in Zemno (Zemplin). A kakor prvič, jim tudi topot ni bilo usojeno kaj dalje ostati na Ogrskem; naše čete so jih že popolnoma vrgle iz komitata Ung nazaj čez Karpate ter je uzoški prelaz zopet v naših rokah. Tudi iz zemplinskega komitata se že umikajo na celi črti ter jih naše čete neumorno zasledujejo. — Przemysl se krepko brani; Rusi mu kljub vsem naporom ne morejo do živega. Iz trdnjave došla poročila opravičujejo nado, da se Rusom nikdar ne posreči, da bi ga osvojili in da so vse njihove silne žrtve, ki jih tvegajo v to svrhu, izgubljene. — Vzhodno od Krakova naše čete krepko odbijajo one ruske sile, ki so prodrle čez Dunajec.

Na Ruskem Poljskem sega naša fronta od Krakova do Čenstohove, kjer stojimo in se borimo ramo ob ramo z nemško armado. V dosedanjih velikih bojih smo ujeli na tej črti že okrog 30.000 Rusov. Bitka pa še ni odločena.

Vroča in trdovratna bitka se bje med Nemci in Rusi na črti Lowicz-Lodz. Rusi imajo velikanske izgube; Nemci so ujeli doslej že do 40.000 neranjanih Rusov in zaplenili 70 topov, 160 voz z municijo, 150 strojnih pušk itd. Že davno bi bila padla za Nemce ugodna odločitev, ko bi Rusi ne dobivali tako velikih ojačenj iz Varšave. — Boji med Plockom in Mlavo še niso odločeni.

V Vzhodni Prusiji se bjejo trdovratni boji severovzhodno od Mazurskih jezer.

Na zapadnem bojišču se položaj ni izpremenil. Boji pri Nieportu in Ypresu še vedno niso prinesli odločitve. Minule dni so zopet posegle v boj na Flanderskem obrežju angleške bojne ladje, a brez posebnega uspeha. 23. novembra so obstreljevale Lombartzyde in Seebrügge, a ubile več domačih prebivalcev, nego nemških vojakov. — Pri Arrassu so Nemci prišli naprej. — V Argonih Nemci stalno napredujejo, dasi počasi. — Med St. Hilairom in Souainom (med Reimson in Argoni) so Nemci krvavo odbili francoski napad, pri Apremontu (na severozapadnem robu Argonov) so pa napredovali. — Pri Combrai (južnovzhodno od Verduna) so Nemci odbili francoski napad. — Južno od reke Mosele so Nemci preprečili nasilno francosko poizvedovanje.

Rusko-turška vojna. Turški glavni stan poroča, da se je morala turška ofenziva na Kavkazu ustaviti radi neugodnih vremenskih razmer. Turške čete so v smeri proti Batumu prekoračile reko Čoroh pri Artwinu in Borčiku in zasedle navedeni mesti. — Jugozapadno

od Karakilise ob reki Murad so kurski jezdecji vrgli nazaj čez Dutak prodirajoče Ruse.

Dogodki v Črnem morju. Rusko brodovje je obstreljevalo turško luko Trapezunt, nakar je turška križarka „Hamidje“ razstrelila petrolejske zaloge in brezžično brzovjavno postajo v Tuabse (jugovzhodno od Novorosijska). — Pri Kiliju je mala turška polagalka min „Minufer“ zadela na mino in se potopila.

Angleško-turška vojna. Glasom turških uradnih poročil so turške čete že prodrle do Šueškega prekopa; angleške čete so bile v več manjših bojih poražene. — Tudi pri Sat-et-Arabu (ob Perzijskem zalivu) so bili Angleži hudo tepeni.

Na morjih. Ob severnem škotskem obrežju je angleška stražna ladja potopila nemški podmorski čoln U 10. Posadko so razen enega moža rešili. — Neuradne vesti poročajo, da je angleški naddreadnought „Audacious“, ki je obsegel 27.000 ton, ob severnem irskem obrežju zadel na nemško mino in se potopil. — Uradno angleško poročilo javlja, da je 25. novembra v Shermessu zletela v zrak angleška bojna ladja „Bulwark“, ki je obsegala 15.250 ton. Vseh 900 mož posadke je utonilo. Ladja se je potopila v treh minutah. Vzrok nesreče je bila baje eksplozija v ladjinih skladiščih.

Kolonije. Angleške čete, ki so hotele zasesti Nemško Vzhodno Afriko, so Nemci z velikimi izgubami vrgli nazaj. — Nemški Kamerun so zasedle francosko-angleške čete.

Ruski vojskovodje.

„Kölnische Zeitung“ je dobila o poveljnikih ruskih armad naslednje informacije:

Prvi armadi poveljuje general kavalarije plem. Rennenkampf, rojen 17. aprila 1854, protestant. General Rennenkampf je vstopil 1870. leta v rusko armado, je bil v času rusko-japonske vojne poveljnik I. samostalne konjeniške brigade zabajkalskih kozakov, pozneje zborni poveljnik v Sibiriji in od lani vrhovni poveljnik vilenskega vojaškega distrikta. Gen. Rennenkampf poveljuje sedaj v vzhodni Prusiji.

Drugo armado vodi general kavalarije Suhomlinov, rojen l. 1848., pravoslavne vere; udeležil se je turško-ruske vojne 1877/78 kot oficir generalnega štaba, za časa japonske vojne je bil vrhovni poveljnik v Kijevu, v letu 1908./09. šef generalnega štaba, potem vojni minister.

Tretji armadi načeluje general pehote Ruski, rojen leta 1854, pravoslavne vere, udeležil se je rusko-turške vojne, v kateri je bil ranjen, v japonski vojni je bil šef generalnega štaba 2. armade, pozneje poveljujoči general XXI. armadnega zboru, pred izbruhom vojne adlatus vrhovnega poveljnika kijevskega vojaškega distrikta.

Poveljnik četrte armade je general pehote baron Salca, rojen leta 1843., pravoslavne vere, udeležil se je kavkaških bojov leta 1873., turške vojne 1877./78., osvojitve Turkestana l. 1885., japonske vojne l. 1904., ter je bil pred vojno vrhovni poveljnik v Kijevu.

Peto armado vodi general kavalarije pl. Plehwe, rojen leta 1850., protestant, udeležil se je rusko-turške vojne, bil poveljnik donskih vojsk, poveljnik v Varšavi, in končno vrhovni poveljnik v Moskvi.

Osmi armadi poveljuje general kavalarije Brusilov, rojen leta 1853., pravoslavne vere, udeležil se je rusko-turške vojne, bil pozneje poveljnik XIV, potem XII. armadnega zboru.

Deveti armadi načeluje general pehote Ličickij, rojen leta 1856., pravoslavne vere, je služil skoraj vedno v Sibiriji, bil je leta 1900./01. na Kitajskem, v japonski vojni kot brigadir, pozneje nekaj časa carjev generalni adjutant in pred vojno vrhovni poveljnik priamurskega vojaškega distrikta.

Deseto armado vodi general pehote pl. Sievers, rojen leta 1853., protestant, udeležil se je turške in japonske vojne, ter je pozneje kot general načeloval XVI. in nato X. armadnemu zboru.

Glede poveljnikov ostalih ruskih armad zanesljive informacije še niso znane.

Razporedba teh armad proti avstrijskim in nemškim vojskam je (od severa proti jugu) sledeča: 10., 1., 2., 5., 4., 9., 3., 8. armada. Deseta ruska armada operira v severni vzhodni Prusiji, osma stoji najbrž v južni srednji Galiciji.

Tedenske novice.

(Iz poštne službe.) Premeščeni so: Poštna oficijanta Alojzij Hrašovec iz Zagorja na Jesenice 1, Ivan Rakovec iz Ljubljane 1, na Jesenice 1; poštni oficijantinja Pavla Šumijeva iz Opatije v Ljubljano 1 in Marija Pakiževa iz Ribnice v Opatijo. Vpokojeni so bili: Poštni oficijantinja Regina Beifussova v Postojni in Kristina Crusizeva v Trstu 1, poštar Emanuel Kaftan v Semiču in poštni ekspedijent Izidor Frankovič v Versecu. Začasno vpokojena je bila poštna oficijantinja Bernardina Bizjakova.

(Padel je junaške smrti) na severnem bojnem polju, zadet v glavo, četovodja 17. pešpolka Fr. Pogačar, posestnik na Selu, sin znane Pogačarjeve družine v Vrbi. Blag mu spomin!

(Pouk na mestnih ljudskih šolah.) Javne mestne deške šole, ki so bile vsled obstoječih vojnih razmer od 9. novembra 1914 brez pouka, so pričele v sredo dne 25. novembra zopet s poučevanjem, in sicer: I. mestna deška šola v sredo dne 25. novembra ob osmih dopoldne; IV. mestna deška šola istega dne ob eni popoldne; II. mestna deška šola v četrtek dne 26. novembra ob osmih dopoldne; III. mestna deška in nemška mestna deška šola v četrtek dne 26. novembra ob eni popoldne. Za vse tu omenjene šole se bo vršil pouk na I. mestni deški šoli v Komenskega ulici, ki jo je c. in kr. vojna uprava dala zopet na razpolago za učne namene.

(Nadaljnja uredba moratorija.) V justičnem ministerstvu se je te dni vršila anketa o likvidaciji moratorija. Večina udeležencev je bila za to, da se naj vse obveznosti, ki so zapadle pred 31. avgustom poplačajo do januarja, in sicer 35 % v decembru, 40 % pa v januarju (25 % se je moralo že glasom sedanjega moratorija plačati). Nova naredba naj podaljša rok za obveznosti, ki so zapadle, oziroma zapadejo v septembru, oktobru, novembru in decembru na ta način, da postanejo septembrske obveznosti plačljive v dveh obdobjih v februarju in marcu. Predlog praških trgovcev, da naj se likvidacija moratorija vrši bolj polagoma, in sicer v 10 odstotnih obrokih, je bil odklonjen. O celem vprašanju se bodo vršila še nadaljnja posvetovanja.

(Najslabše podkovani konji.) Okrajna glavarstva na Kranjskem — mislimo da vsa — so dobila obvestilo, ki je prav malo razveseljivo za našo deželo. Glasom tega obvestila se je namreč na bojišču izkazalo, da v nobeni avstrijski kronovini niso konji tako slabo podkovani, kakor kranjski konji.

(Kranjska hranilnica) je kot božično darilo darovala za kranjske vojake 45.000 cigaret in 21.000 portorik. Od tega daru pride na 17. pešpolk, 27. domobranski polk in 27. črnovojniški polk na vsakega 10.000 cigaret in 5000 portorik, na 7. topničarski polk in 5. dragonski polk na vsakega 5000 cigaret in 2000 portorik. Oficirjem kranjskega pešpolka je hranilnica posebe darovala 5000 boljših cigaret.

(Skušnjava za kovače) iz podkovstva, ki niso obiskovali podkovske šole, bo 31. decembra v podkovski šoli kmetijske družbe v Ljubljani. Prošnje je vložiti do 15. decembra pri vladnem svetniku g. Ivanu Mundi v Ljubljani.

(Podkovska šola v Ljubljani.) Šestmesečni tečaji na tej šoli se pričnejo dne 4. januarja. Poleg podkovstva se učenci uče ogledovanje klavne živine in mesa. Prošnje za sprejem je vložiti do 15. decembra pri ravnateljstvu podkovske šole v Ljubljani.

(Za vojake na bojišču in za ranjence.) Državne železnice in tudi pošta sprejemajo pošiljatve za naše vojake na bojišču (zlasti toplo obleko) do teže 20 kg poštnine prosto, oziroma vozarine prosto, ako so adresirane na urad za vojno oskrbo (Kriegsfürsorgeamt) na Dunaju ali pa njegove podružnice, oziroma zbiralnice v večjih mestih. — V internem poštnem prometu (torej ne tudi v prometu med Avstrijo in Ogrsko) se smejo v bodoče časopisi, knjige itd. poštnine prosto pošiljati v vse one bolnice, kjer se nahajajo ranjeni ali bolni vojaki. Poleg označbe bolnice pa mora biti pripomba „Sammelstelle des Roten Kreuzes“ in pošiljatev se mora na adresni strani še izrecno označiti kot „Militär-Unterstützungssache“.

(Civilne obleke za odslovljene vojake.) Zadnji čas se oglašajo pri vojnem pomožnem uradu ministrstva notranjih del številni superarbitrirani vojaki za civilne obleke, češ, da sicer ne najdejo civilnega zaslužka. Zlasti velja o tistih vojakih, ki so služili v Galiciji, sedaj pa ne morejo domov, ker nimajo oblek. Vojni pomožni urad prosi človekoljube, naj pošiljajo obleko in perilo bodisi na naslov „Kriegsfürsorgeamt, Dunaj, IX., Berggasse 16“, ali na zbiralnico, ki se ustanove v posamnih kronovinah.

(Obrtna zadruga na Bledu.) Dne 20. dec. t. l. ob 9. uri dopoldne priredi obrtna zadruga na Bledu preizkušnjo obrtnih vajencev v pisarni združne bolniške blagajne na Bledu „Blejski dom“. Vsi vajenci, kateri so učno dobo dovršili in nameravajo napraviti preizkušnjo, naj vložijo pismo prošnje na obrtno zadrugo na Bledu, katera je kolka prosta, najkasneje do 6. dec. 1914. Pristojbina znaša 6 K, oprostnina pa 5 K. Vajenci nečlani zadruge na Bledu plačajo 12 K pristojbine.

(Strojje odredbe glede v Avstriji se nahajajočih Angležev.) Vlada je odredila, da angleški državljani, ki se nahajajo v Avstriji, brez razlike starosti in spola od 8. ure zvečer do 6. ure zjutraj ne smejo zapustiti svojih stanovanj in da ne smejo obiskovati javnih lokalov. Ta odredba je potrebna represalija za slabo ravnanje z avstrijskimi podaniki v Angliji.

(Rentna hranilnica pri poštno hranilničnem uradu.) Poštno hranilnični urad je oživotvoril z 12. novembrom t. l. novo, za najširše sloje velevažno uredbo. V bistvu obstoji ta uredba v tem, da si vlagatelji s svojimi prihranki lahko nakupijo državne vrednostne papirje v deležih ene, dveh in treh četrtink najmanjšega posameznega kosa, toraj v deležih po 25, 50 in 75 kron nominalne, in že od dneva nakupa naprej uživajo kuponske obresti, ki pridejo na deleže. Za

rentne deleže izda poštno hranilnični urad posebne rentne knjižice in otvori za vsakega imetnika rentne knjižice lasten konto. Vse izvršbe, nakupi in prodaje, shramba in uprava se preskrbe brezplačno. Nova uredba je za podpisovanje novega vojnega posojila velikega pomena. Vsakomur je mogoče podpisati, in sicer tudi deleže najmanjših kosov vojnega posojila. Ako ima vlagatelj samo 24½ krome vložnega prihranka, more podpisati nominale 25 kron vojnega posojila; nadaljnje deleže lahko nakupi s poznejšimi prihranki. Na ta način je tudi malim vlagateljem dana prilika, da vdejavstvujoč svoja patriotična čutila pospešujejo vzvišeni namen vojnega posojila in prispevajo svoje male prihranke v namen, da se pripravijo za domovino potrebna vojna sredstva. Nova uredba poštno hranilnice vstreza patriotičnemu čustvovanju malih vlagateljev, ki se žele udeležiti vojnega posojila. Od poštno hranilničnega urada v ta namen začrtana pot je prav enostavna. Najmanjši kos obligacij vojnega posojila slove na 100 K in velja 97 kron 50 vinarjev. Kdor ima v svoji poštno hranilnični knjižici 25 kron, oziroma natančneje povedano 24½ kron, more kupiti eno četrtinko takšne obligacije na ta način, da pošlje svojo knjižico poštni hranilnici in jo naprosi, da kupi zanj delež. Ko so nadaljnji prihranki dosti veliki, si takoj lahko kupi drugi itd. delež, dokler ni dobil cele obligacije v nominalu 100 kron. Višjega obrestovanja vojnega posojila ni deležen šele, ko ima celo obligacijo, temveč takoj, ko dobi prvi delež. Podpisalcu ene četrtinke deleža se torej obrestuje njegovih petindvajset kron, ki je zanje dobival na vložno knjižico tri od sto na leto, takoj s 5½ od sto, in poštno hranilnični urad mu nakaže zapadle obresti brezplačno z obrestnim nakazilom. Za potrdilo dobi od poštno hranilničnega urada rentno knjižico, v katero se vpišejo deleži. Vse druge, shrambo in upravo papirjev i. dr. preskrbi poštna hranilnica popolnoma brezplačno. Če mora vlagatelj svoje prihranke načeti, ozir. če potrebuje gotovine, lahko vsak čas nakupljene deleže s posredovanjem poštno hranilničnega urada zopet proda in si da, in sicer istotako brez stroškov izkupilo izplačati v gotovini. Enostavnejša in pripravnejša uredba je skoro nemogoča; radi tega je ne samo želiti, temveč zanesljivo pričakovati, da se je bodo tisoči poslužili v namen, da podpišejo vojno posojilo, ki bi bili sicer od njega izključeni.

(Črevljarji in črevljarske zadruge, pozor!) Ministrstvo javnih del je razpisalo dobavo velike množine obuval in drugih usnjenih izdelkov za armado. Tisti, ki bi hoteli prevzeti delo, naj vpošljejo svoje ponudbe, ki morajo biti kolkovane s kolekom 1 krome, prej ko mogoče na naslov: K. k. Gewerbe-förderungs-Amt, Dunaj IX., Severingasse št. 9.

(Vojaški dan v področju 3. armadnega zbora.) Na pobudo vojnega oskrbovalnega urada se bodo vršili dne 2. in 6. decembra t. l. na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem vojaški dnevi, na katerih se bodo zbirali denarni prispevki za božična darila že v vojski stoječe čete 3. armadnega zbora. Vsi vojaki dobe po en enoten zaboj, vsebuječ puščico iz niklja, napolnjeno s cigaretami, vžigalom na lunto, čokolado ali meseno klobaso, konzervami za juho, čaj s sladkorjem, desinfekcijsko milo iz smrekovih igel, vojne dopisnice s svinčnikom in pol dvanaestine varnostnih igel. Ti zaboji se bodo po od vojne uprave že preskrbljenem posebnem vlaknu pripravili na bojno polje in bodo tam četam 3. armadnega zbora zanesljivo dostavljeni.

(Za črnovojnike), ki imajo takozvano enoletniško pravico, je važno naslednje uradno poročilo: Črnovojniki, katerim se prizna pravica takozvanega enoletniškega odznaka, se bodo po možnosti izvežbali v posebnih oddelkih in bodo svoječasno imenovani za podčastnike. Po dokončanem prvem vojaškem izvežbanju se bodo po potrebi vežbali naprej, da pridobijo oficirsko sposobnost. Ostali črnovojniki z enoletniško pravico, ki se vsled pomanjkanja potrebe ne bi vežbali za oficirje, pridejo kot podčastniki v fronto. Ako se bodo tam pokazali izredno sposobne, bodo imenovani za kadete. Vsakemu, ki podlega črnovojniški dolžnosti, pa je dano na prosto, da se javi kot prostovoljec pri aktivni skupni armadi ali pa pri domobrancih, pri čemer si more izbrati stroko in se posvetiti vežbanju za dosego oficirske šarže.

(Poštne nakaznice za vojne ujetnike.) Od 1. dec. začenši bo mogoče pošiljati denar s poštними nakaznicami na vojne ujetnike na Francoskem, na Angleškem, na Ruskem in na Srbskem, a samo na vojake in ne tudi na druge internirance. Največ je dovoljeno poslati na Rusko 500 frankov, v druge dežele pa 1000 frankov.

Razne stvari po svetu.

(Sirote pokojne prestolonasledniške dvojice) se nahajajo zopet na gradu Konopištu, kjer je urejena krasna bolnica za ranjene vojake. Oba mlada princa in princezinja se posvečujejo naravnost ganljivo oskrbi ranjenih vojakov, jih obiskujejo in jim delijo mala darila.

(Uniforma za dijake v Dalmaciji.) Splitsko „Naše Jedinstvo“ piše: Naznanjamo staršem dijakov na srednjih šolah, naj jim ne kupujejo več klobukov in kap, ker dospe te dni v Split zaloga čepic v smislu odredbe šolskih oblasti in ker bo vsak dijak primoran, nositi tako čepico. Kasneje se uvedo za dijake tudi uniforme. Kroj za sedaj še ni določen.

(Morilec tržaških kočijažev najden.) „Piccolo“ poroča: V kaznilnici v Kopru internirani kaznenec Aleksander Hamerle, ki je obsojen na deset mesecev ječe vsled tatvine, je priznal, da je umoril leta 1907. v tržaški okolici tri kočijaže in jih oropal. Priznal je tudi, da je neko damo umoril, razsekal in vrgel v morje. Priznanje da mu je izsilila pekoča ga vest.

(Javna dražba baterije topov.) „Narodny listy“ poročajo v svoji sobotni številki iz Plznji: Danes v soboto se vrši na strelišču Škodovih tovarn javna dražba baterije topov in municije. Baterija obstoja iz štirih topov in 4000 šrapnelov. Topove je bil pred kratkim naročil italijanski grof Felcinelli, ki pa je med tem umrl. Vsled tega se bo vršila z dovoljenjem avstrijskega ministrstva danes dražba. Kakšen uspeh je imela dražba, list ne pove.

(Uporaba papirja v vojne svrhe.) Najinteresantnejši material, ki ga Japonci upotrebljujejo v vojni, je papir. Evropci rabimo papir večinoma v duševne svrhe, nikdar pa ne za obleko. Japonci so v vojni z Rusi uporabljali v Mandžuriji papirnate plašče, a sedaj so obljubili Francozom, da jim pošljejo množino papirnate obleke za zimsko opremo njihovih čet. V neki dunajski trgovini so svoječasno prodajali japonske papirnate copate, ki so bile prirejene tako, kakor izrezani črevlji. Te copate je bilo treba obuti

preko črevljev in noge so ostale tople. Ker so nam Japonci odpovedali svoje prijateljstvo, ne moremo več dobiti takih papirnatih copat. Japonci proizvajajo te copate, plašče in drugo obleko iz posebnega papirja, ki ga ni mogoče raztrgati. Takšne obleke iz papirja so bile svoječasno naprodaj tudi v Berlinu. Da-li je v resnici papir najboljšo sredstvo proti zimi in mrazu, to je treba šele preizkusiti. Vsekakor ne izgubimo ničesar, ako to sredstvo najprej preizkusijo Francozi. Našim vojakom bomo raje preskrbeli kožuhovino in toplo volneno perilo.

(Duhovnik — šofer.) Švicarski listi pišejo: Pred vratmi onega poslopja v Bordeauxu, kjer stanuje minister Jules Guesde, znani revolucionarni socialist, stoji avtomobil. Spredaj sedi šofer-vojak, popolnoma obrt mlad mož in čita iz male knjige. Greoč mimo šoferja, sem mogel spoznati, kako knjigo je čital: brevir! Sofer-vojak je duhovnik Dupont, pred vojno prvi vikarij pri cerkvi sv. Brunola v Bordeauxu.

(Topničar, ki svoj lastni grad obstreljuje.) Sorodnica ameriškega prezidenta Roosevelta je poročena s francoskim grofom Chambrunom. Ta je zdaj v vojni kot artilerijski stotnik in je pisal svoji ženi med drugim: „V tem trenutku uživam posebno veselje, da obračam strele topov na naš grad in samo ob sebi se razume, da imam vprav tatinski užitek ko podiram zid za zidom svojega posestva“. Graščina Chambrun leži blizu Saint-Mihiela, kjer se že več mesecev bijejo ljuti boji med Francozi in med Nemci.

10.000 kron nagrade.

Brado in lase povzroči resnično v 8 do 14 dneh pristni danski Nokah-balzam. Staro in mlado, gosposdije in gosperabijo za rast brade, obrvi in las samo «Nokah-balzam». Neškodljivost zajamčena. Če to ni resnično, plačamo

10.000 kron v

gotovini

vsakemu golobrademu, plešastemu ali redkolasemu, ki je sedem tednov rabil Nokah-balzam.

Gospod H. Hjort piše: Uspeh je že zaraditega skrajno velik, ker pri meni, kljub temu, da sem star 27 let, pred uporabo Nokah-balzama še ni nič pričela poganjati brada. Iz hvaležnosti Vas bom povsod priporočal ter znamenjem z velespoštovanjem!

Ob neuspehu povrnemo znesek. 12-7

«Vsaki dami morem pristni danski Nokah-balzam priporočati kot prijetno in uspešno sredstvo, da lasje nanovo zrastejo. Dolgo časa so mi lasje zelo izpadali, tako da so se prikazale na glavi gole lise. Ko sem pa štiri tedne rabila Nokah-balzam, so pričeli lasje zopet rasti, so postali gosti, težki in lepi. Gdēna. C. Holm.

Zavoj «Nokah» 10 K Diskretna zavojnina. Denar se pošlje naprej ali pa se pošlje po povzetju (kot plačilo se sprejemajo tudi poštne znamke). Piše naj se

Hospitals Laboratorium, Copenhagen K. 1060
Postbox 95 (Daeuemark)

(Dopisnice je treba frankirati z 10 vinarsko znamko in pisma s 25 vinarsko znamko).

Prosim izrežite ta oglas!